

GUÍA PER LA CASSERA, PREPARACIÓ Y CONSERVACIÓ
DELS LEPIDÓPTERS

PER

D. SALVADOR MALUQUER Y NICOLAU

CAPÍTOL IV
CASSERA DE PAPELLONAS

1. *Diurnas.*—2. *Crepusculars y Nocturnas.*—A. *Cassera á la Miellèe.*—B. *Cassera ab pomas y eter nitrós.*—C. *Cassa á la llanterna.*—D. *Cassera per medi de trampas.*

1.—Deya l' eminent naturalista francés Mr. Berce, que son indispensables al cassador de papellonas una porció de nocions diversas. En primer lloch la coneixensa exacta de las costums d' aquests insectes, la de las épocas en que apareixen, la dels terrers y de las plantas que tal ó qual especie afecciona particularment; les hores del jorn en que 's mostra ab preferencia; l' influencia exercida, sia per l' exposició de la localitat, sia pe'ls agents atmosférichs; mil causas, en un mot, qual reunió forma la teoría completa del cassador.

L' agafa-papillonas es l' eina mes apropiada per agafar les Diurnas. Quan una d' aquestas está parada á terra, es precís acostarsi poch á poch, amagantli l' ombrá del agafa-papillonas, y quan ja es á tret, ab un moviment rápit y sech se li posa l' aparell al damunt: desseguida s' alsa la bossa, sense móurer el cercle de terra, y l' insecte se 'n puja fins al fons, y aleshores se mata per sobre la glassa ab las pinsas descritas avans. Si está parat en una flor, s' imprimeix al filet un rápit moviment de dreta á esquerra y després mitja volta de baix á dalt, ab lo qual se tanca la boca d' aquell impossibilitant la fugida al insecte. Lo mateix se fa quan aquests se cassan al vol.

Els *Papilio* volan pe'ls herms y camps soleyats; las *Pieris* en els jardins, camps y pradas; las *Nymphalides* acostuman á sortir d' entre 'ls arbres de 8 á 11 del matí y de

3 á 5 de la tarde; vólan entre 'ls cims més alts, pro solen baixar y posarse en els fems del bestiar y en els llochs en que hi ha humitat. Si un no las agafa el primer cop, no cal que pensi en perseguielas, puig fugirían sense tornar, mentres que si un resta tranquil, es casi segur de que no trigaran á revindrer.

En els clars dels boscos poblats de gramíneas, volan arran de terra á primers d' Abril l' inquiet *Thestor Ballus*, el *Polyommatus Phœas*, y varias *Lycæna*; las *Argynnïs* y *Melithæa*, se trovan en els boscos frescals, y els herms rocosos y sechs son els llochs preferits dels *Satyrus*. Las interessants *Erebia*, dehuen buscarse en els boscos de las regions pirenaica y del Montseny, mes amunt de mil metres, sovint junt ab els *Parnassius*, encare que may n' havém trovat cap al Montseny d' aquestos darrers.

2.—Las Heteróceras (Crepusculars y Nocturnas) volan generalment, com son nom vulgar indica, durant los crepuscols ó en las altas horas de la nit, butzinant al voltant de las flors de las loniceras, vainillas, gessemis y alóchs que s' enraman per las tancas dels nostres jardins ó pe'ls marges de nostras torrenteras.

Altres visitan els abres qual fruyt, es assahonat y aromá-tich, els albercoquers y prunerias principalment, y fins las parras y ceps quan els raims son madurs.

Per buscar ias papellonas nocturnas se saxejan las branças dels arbres y matas, entre qual fullám s' amagan de la claror del dia, y al tractar de fugir, com que generalment son vol no es gayre sostingut á las hores de sol, poden seguirse facilment ab la vista y agafarlas al vol ó be quan ja estan paradas entre l' herba ó en las ramas d' una altre mata.

N' hi há que de dia estan quietas, arrapadas als tronchs dels arbres, especialment romers y pins. En aquet cas molts las cassan ab una eyna anomenada pe'ls francesos *maillet*, feta d' un mánech de 30 á 40 cm., que, en los dos terços de sa llarga-dà porta enrotllada una planxa de plom que pesa un kilo, envolcallada per una capa de suro: al damunt d' aquesta una de cuyro groixut sólidament cusit; ab dit *maillet* se dóna un cop

sech á la soca del arbre á l' alsada de la ma, y las papellonas, orugas y altres insectes cahuen en el llansol ó parassol que per endavant s' ha extés á sota.

Malgrat á estar recubert el plom de suro y de cuyro destinats á esmortuir la violencia y duresa del cop, arriva molt sovint que ab l' us del *maillet* se fan greus feridas á l' escorsa del arbre, per lo que no es prudent ferlo servir en arbres massa tendres.

(Continuará)

NOTAS BIBLIOGRÁFICAS

Noticia de lo publicat referent á Historia Natural Catalana.

BOTÁNICA

—*Especies españolas del género «Adenostyles» Cass.*, per D. M. Rivas Mateos. (Bol. Soc. Esp. Hist. Nat., 1903).—Baix aquest epígrafe, publica 'l Sr. Rivas una nota crítica sobre tres especies citadas á Catalunya: la *A. albifrons* Rchb., en el Pirineu; la *A. pyrenaica* Lge. (var. *viridifrons* Costa, de la *A. albifrons* Rchb.), en las valls de Núria y d' Arán; y la *A. alpina* B. A. F., del Pirineu.

—*Polimorfismo del «Medicago littoralis» Rohde*, per D. M. Rivas Mateos. (Bol. Soc. Esp. Hist. Nat., 1903).—Manifesta que durant l' estiu recullí en abundancia aquesta Papilionácea en la desembocadura del Llobregat, plá de la Marina, y montanya de Montjuich, havent observat que al revés d' altres espècies, en aquesta prenen tant mes desenrotlló 'ls òrgans defensius, quant més separada està dels arenals marítims, alcançant el màximum en el terciari de Montjuich.

—*Ligeras notas de un paseo por Montserrat*, per D. Ricardo J. Górriz. (Bol. Soc. Arag. Cienc. Nat., 1903).—Després de ressenyar algunes excursions per la montanya, enumera unes 80 plantas recollidas el 4 de Juny. A continuació hi va una nota de D. Carles Pau sobre la *Veronica Teucrium* L., var. *prostrata* Costa; *Thalictrum pubescens* Schleich.; y *Th. mediterraneum* Jord. totas de Montserrat.

—*Plantas citadas en Montserrat, de existencia dudosa*, por D. Juan